

падатъ войниците около бесилката. Войниците се смущаватъ отъ тази вълна и отстъпватъ. Женитѣ сѣ предъ бесилото. Подофицерътъ (онбашията) веднага заповѣда да свалятъ Коча отъ бесилката. Това като видѣха, женитѣ се дръпнаха. Ала онбашията не свали вжжето отъ шията на Коча; той постави стража на улицата и заповѣда отново да окачатъ Коча на бесилката. Женитѣ, желти като лимони, пакъ безстрашно се хвърлятъ напредъ, повличатъ войниците и ги изблъскватъ отъ мѣстата имъ. Достига офицера и сменя Коча отъ бесилката. Женитѣ се спиратъ. Офицерътъ се опитва трети пътъ да качи мжченика и гледа съ нѣкакви фокуси да заблуди настрѣхналитѣ боркини. Обаче, женитѣ съглеждатъ играта на пъкленото дѣло, презиратъ живота си и се спускатъ разярени съ такива писъци и оглушителни викове, разчорлени и съ свирепи лица, размѣсватъ се съ удари и тласъци между войниците, та достигатъ до бесилката на Коча. Офицерътъ изгуби куражъ. Той се смути, изправи се и не знаеше какво да прави. Следъ единъ мигъ, той изтегли сабята си и заплаши женитѣ, дано ги принуди да се разбѣгатъ. Ала тѣ упорито стояха на мѣстото си. Офицерътъ спусна надолу безпомощно ръце. За да избѣгне кръвопролитието, той откачи Коча отъ вжжето и заповѣда да пуснатъ навързанитѣ селяни. . .

Привечерь турската войска напусна борбата, взе нѣколко пребити мжже и си замина. Женитѣ, тѣзи безстрашни героини, които изложиха живота си, излѣзоха победителки и спасиха не само Коча, а и други мжже. Тѣ дадоха чуденъ примѣръ на истинска самозащита, достойна за почитъ и приказъ презъ всички времена.

#### Сждбата на бѣльовскитѣ затворници

Закаранитѣ бѣльовци въ Т.-Пазарджикъ били страшно бити, мжчени и умаломощени отъ гладъ, жажда и гадъ, понеже нѣмали съ що да се преоблѣкатъ. Всички спѣли на камара въ най-страшна мръсотия. Свещеникъ